

Софийски районен съд е сезиран с жалба от ПКГ. с ЕГН: ***** с адрес: гр. Велинград, ул. „Владая“ № 4 против Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система Серия К № 7250791 издаден от СДВР с който е било установено, че на 23.03.2023г. в 08:54ч. в град София, по бул.„Ботевградско шосе“ до номер 326, с посока от бул. „Владимир Вазов“ към Околовръстен път, при въведено ограничение в населено място от 50 км/ч., било заснето управлението на лек автомобил Опел Корса с рег.№ ... със скорост от 79 км/ч., превишавайки с 29 км/ч. максимално допустимата скорост за движение в населено място. Деянието било заснето с АТСС MD 1197, за което деяние било наложено административно наказание глоба 100.00 лева за нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП.

В жалбата си наказаното лице не оспорва фактическата обстановка като акцентира на допуснати съществени процесуални нарушения в хода на проведеното административно производство. Предвид изложеното предлага на съда да постанови решение, с което да отмени обжалвания електронен фиш.

В съдебно заседание жалбоподателят ПК., редовно призован, не се явява и не се представлява.

Административно – наказващият орган - СДВР, редовно призован, не изпраща представител.

В писмено становище от упълномощен юрисконсулт се оспорва жалбата като се иска нейното отхвърляне. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е подадена в законоустановения срок и от легитимирана в това право страна, поради което се явява процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

Съдът като съобрази приобщените по делото писмени доказателства намира за установено следното от фактическа страна:

На 23.03.2023г. в 08:54ч. в град София, по бул.„Ботевградско шосе“ до номер 326, с посока от бул. „Владимир Вазов“ към Околовръстен път, при въведено ограничение в населено място от 50 км/ч., било заснето управлението на лек автомобил Опел Корса с рег.№ ... със скорост от 79 км/ч., превишавайки с 29 км/ч. максимално допустимата скорост за движение в населено място. Деянието било заснето с автоматизирано техническо средство MD 1197.

Горната фактическа обстановка принципно не се оспорва от жалбоподателя и същата се установи по категоричен и несъмнен начин от приложените към делото писмени доказателства.

При така приетото за установено от фактическа страна съдът намери депозирания жалба за неоснователна по следните съображения:

Предмет на преценка в настоящето производство е съответствието на

санкционният акт както с материалния, така и с процесуалния закон.

С промените в ЗДвП / ДВ.бр.10 от 2011г./, законодателят е предвиди възможността нарушенията по ЗДвП да се санкционират освен с наказателно постановление, но и с „електронен фиш“, като по този начин се гарантира бързина на процедурата по установяване и налагане на наказанията. Съгласно чл.189, ал.4 от ЗДвП при нарушение, установено и заснето с техническо средство, в отсъствието на контролен талон и на нарушител, се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение.

Задължително условие за санкционирането с електронен фиш е нарушението да е установено и заснето с техническо средство мобилна система за видеоконтрол на стационарен режим, т.е. да няма възможност за човешка намеса при установяване на нарушението, за да се избегне субективния човешки фактор. Ето защо текстът по чл.189, ал.4 от ЗДвП следва да се тълкува в следния смисъл – когато нарушението е установено и заснето с автоматизирано техническо средство, се издава електронен фиш, като в процеса на неговото издаване, не участват двете страни, характерни за първата фаза на административно – наказателното производство.

В случая нарушението е установено от система за видеоконтрол, при която измерването, регистрирането и записът на нарушенията се извършва от пътна радарна система, технически годна да извърши заснемането, за което е налице Протокол от проверка № 022 - СГ - ИСИС/14.03.2023г. на Български институт по метрология и Решение за одобрение на типа на уреда за измерване.

Маршрутът, по който се е движел лекият автомобил, е бил в населено място, като ограничението от 50 км/ч., е въведена по силата на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

Съдът намира, че процесната система за контрол отговаря на изискванията на ЗДвП, техническото средство, с което е установено и заснето нарушението, да бъде автоматизирано, за да не позволява човешка намеса при установяване и заснемане на всяко конкретно нарушение. Техническото устройство, с което е било заснето процесното нарушение, очевидно е част от мобилната система, която е била технически изправна към момента на извършеното деяние. Именно поради тази причина в електронния фиш липсва посочване на конкретен издател и дата, тъй като операторът на системата за видеоконтрол няма това качество.

Видно от постъпилата справка на заснетото МПС е, че към момента на заснемането на изпълнителното деяние, собственик на заснетия лек автомобил е бил ПКГ. В този смисъл административното нарушение се явява доказано от приобщените писмени доказателства.

Съдът намира, че вмененото нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП е съставомерно от обективна страна. Изпълнителното деяние е формално и се

счита за извършено чрез действие. Авторството на нарушението се презюмира по силата на разпоредбите на чл.186, ал.3 от ЗДвП.

От субективна страна административното нарушение и извършено по непредпазливост.

В случая е налице превишаване на максимално допустимата скорост в населено място от 50 км/ч., регламентирана по силата на закона, с 29 км/ч., което попада в хипотезата на чл.189, ал.4 във вр. с чл.182, ал.4 във вр. с ал.1 т.3 от ЗДвП и при превишаване на скоростта от 21 до 30 км/ч. се налага наказание глоба 100.00 лева.

Видът и размера на наказанието са строго регламентирани в закона и не подлежат на последваща редукция.

Съдът не споделя направените в жалбата възражения, че не е посочена конкретната хипотеза на закона, която е била нарушена. Както беше посочено в обжалвания електронен фиш са налице всички изискуеми реквизити, поради което и при служебна проверка от страна на съда, не се съдържат непълноти или пороци, откъм неговото съдържание. Цитираната норма н чл.57 от ЗАНН е неприложима в конкретния случай, тъй като същата касае производство по издаване на наказателно постановление, което е различно от настоящото.

При разглеждане на делото от съда не са констатираха съществени процесуални нарушения в хода на административно – наказателното производство, които да обосноват отмяната на акта на процесуално основание.

Поради тази причина съдът прие, че електронният фиш за реализиране на административно – наказателна отговорност е бил издаден законосъобразно, поради което и следва да бъде потвърден.

С оглед изхода на делото и степента на сложност на случая жалбоподателят ПКГ.следва да бъде осъден да заплати по сметка на СДВР сумата в размер на 80.00 лева, представляваща възнаграждение за упълномощен юрисконсулт, както и по сметка на СРС сумата от 05.00 лева в случай на издаване на изпълнителен лист.